

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy hóra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Videkre.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap

korán reggel.

Unnep és vasárnap után is.

Kolozsvár, 1904.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Eggetem-utca 7., (Lyceum-ngomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyezred centiméterenként 8 fillér.

Iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek

Nyitott soronként 40 fillér.

Csütörtök, január 21.

A választási reform.

Kolozsvár, jan. 21.

(:) Még abban az időben, amikor a magyar vezényszóért valóban az egész nemzet lelkesedett és küzdött, az egész nemzet elenyésző kisebbségként szemben állott a parlamenti többség, amely a gyáva nem bírjuk, vagy a megátalkodott nem akarjuk jelszóval a többség rideg jogára hivatkozva leakarta szavazni a nemzetet, jogával, kívánságaival egyetemben.

Senki nem akadt már az országban, aki az ujonclétszám fölemelését szükségesnek, vagy elválaszthatónak tartotta volna, csak a parlamenti többség. Senki sem kértelkedett már a széles világon arra nézve, hogy egy független ország nyelvének hadseregében is kell érvényesülnie, csak a többség. Senki sem habozott annak beösmérésében, hogy chlopy és a királyi manifestum után a leghatározottabban dokumentálni kell, hogy a hadsereg nyelvének megállapítása nem korlátlan felségjog, csak a többség. Senki sem nyugodott meg abban a választban, amit Tisza István Pitreichnak adott, csak a többség.

Egész nyilvánvaló volt, hogy az a többség, amely a képviselőházban minden kormányt engedelmes szolgája volt, mindenre tartozhat igényt, csak arra nem, hogy ez ország népének valódi képviselőjének tartassék. Igaz, hogy egy esztendőnél több ideje annak, hogy a többség nem nyilváníthatja véleményét szavazás által; de kérdés, hogy nyilvánította-e valaha ez a többség a nemzetmajoritása által vallott nézeteket; kérdés, hogy nem rendelkezte-e a nemzet többségének véleményét a kormányok és a király akarata alá mindenkor és kérdés, hogy az a népképviselő, mely a szabadelvű párt majoritása alatt áll, valóban a nép nagyobbik részének akarata és szavazata folytán képviselődött-e.

Soha jobb alkalom nem lehetett volna a többségi elv ridegen való föllátása ellen a Horánszky Nándornak 1898-ban mondott szavai

vait odavágni, hogy: „Ha abszolút maxima az, hogy a többség uralodik, akkor Magyarország katasztrófájához nem kell más, mint egy szélhámos és kétszázötven megvásárolt mandátum.” És ennél még talán súlyosabbat is lehetne mondani: Magyarország jogainak eljátszásához nem kell más, mint egy udvari politikus, mert a többség úgy tapad hozzá, mint a mágneshez az apró acélszemcsék.

Nem ennek az évek tanulságai, parlamentáris életünk egész folyamatának tapasztalatai érlelték meg azt a közfelfogást, hogy a magyar képviselőházba a magyar nemzetnek csak egy kis töredéke küldhet képviselőket, hogy ennek következtében a szabadelvű párt örökös uralma, az érdemtelenség bejutása a hivatottak könnrekedése.

A függetlenségi párt az az érdem, hogy a választási reform kérdésének fölvetésével a parlamenti reform megvalósításának ügyét sürgette meg. És valóban, mi sem lehetett logikusabb annál, mint hogy éppen a katonai viták közepette állt elő a Kossuth-párt a választási reform követelésével. Mert ez a képviselőház, ha a polgárok millióinak kizárásával is, ha egy igazságtalan választási cenzus alapján is; de mégis a törvényes formák látszólagos betartásával alakult meg, ha a parlamenti kisebbség azt tudhatta is, hogy a magyar vezényszó dolgaiban a nemzet vele együtt van, azt a felelősséget, mint kisebbség, nem vehette magára, hogy az országot konfliktusba sodorja az uralkodóval és Ausztriával. De hogy az igazságtalanság kiküszöbölése és a nemzet nagy többségének alkotmányos jogokban való részesítése által olyan népképviselőt létesüljön, amelynek a nemzet jogaihoz való ragaszkodása nem idézhet elő konfliktust éppen azért, mert híven fejezi ki a nemzet nagy többségének véleményét, azért kellett most és sürgősen követelni a választási reformot. Tisza István a körülmények kényszerítő ereje alatt nem terhetett ki ez elől a követelés elől és megígérte, hogy a legközelebbi

választás már az új rend alapján fog megtörténni.

Most hívta meg a miniszterelnök a választási reform ügyében tartandó értekezletre azokat, a kiknek véleményét elég kompetensnek tartja a szóban forgó nagy probléma megvilágítására és létrehozására.

Kétségtelen, hogy ez az értekezlet úgy, miként azt a függetlenségi párt kívánta, a választói jog nagymértékű kiterjesztését, a választói kerületek arányosabb beosztását és a községi választási rendszer behozatalát fogja szükségképpen kimondani, hogy az értelműk és munkájuk után méltán választói jogot igénylők és abból addig kizártak választói joghoz jussanak, hogy a magyarság legalább számaránya szerint küldhessen képviselőket és hogy a választó nehézség, költség, veszély nélkül érvényesíthesse választói jogát.

Az általános szavazati jogot ez az értekezlet aligha fogja proklamálni. Mert a mi politikai életünkben az általános választói jog a nemzetiségekre való tekintettel nem általánosan népszerű eszme. Közéletünket dominálja még az a fölfogás, a melyet Roscher így fejezett ki: „Ha egy, az államban élő idegen, talán ellenséges nemzetiséget (pl. zsidókat, lengyeleket, irokek, stb.) teljes polgárjoghoz akarjuk juttatni, előbb biztosnak kell lennünk abban, hogy az állammal csakugyan ki fog békülni. Mert egyébként csak az államnak szétrobbantását idézzük elő.”

Feszült érdeklődéssel nézhetünk az értekezlet tanácskozásai és eredményei felé, mert ettől függ egész közéletünk jövőbeni ereje és fejlődése. Ha a választási reform létrejön, akkor mindazt a kárt és hátrányt, a melyet az obstrukció szemére vetettek, bőven kárpótolni fogja, akkor be fogják ösmerni, hogy ez az obstrukció olyan volt, mint bizonyos betegségek, mely után a kiépült beteg megnő, megerősödik. A választói jog egészszége átalakításával és kiterjesztésével a képviselőház tekintélyben meg fog nőni a nemzet meg fog erősödni s ez a

képviselőház és ez a nemzet aztán eredményesen fognak a nemzet jogaiért minden ellenséges hatalommal szemben küzdeni.

— Rövid dicsőség. Rövid dicsőség

volt az övé: Kolozsvári Dicső. Pár hétig ott kényelmeskedett a honvédelmi miniszter bársonyszékében, kiált: némely heves vihart, azután pedig letűnt a semmiségbe és el is feledkeztek róla az emberek. Most pedig a katonaság Rendeleti Közlöny-e foglalkozik a vezérőrnagy urral, kit Részvorb helyezett át lovasdandárparancsnoki minőségben. És ott a lengyel tájon, messzi Galiciában búsan merenghet majd a snájdig volt miniszter továbbant szép kis idilljén, foldekre a mulat, a mikor még kényelmesen ott veszekedhetett a gyönyörű magyar parlamentben a harcolókkal, kik úgy megbuktatták jeles hazánkfiát, hogy meg sem állott, míg Galiciáig nem futott....

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

— Express tudósítás. —

Budapest, jan. 20.

Elnök: Perczel Dicső.

A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után elnök felolvassa a beérkezett irományokat.

Rakovszky István: Három nap mulva éppen esztendeje, hogy a katonai vita megkezdődött; ez a vita oda fejlődött, hogy most már a hatvanhetes alap kirázásával foglalkozik a Ház, mikor a katonai javaslatokat beadták, vele szemben háromféle állást foglalt. A Kossuth-féle függetlenségi párt bizonyos engedményeket kért, igen helyes. A néppárt ugyanezt óhajtoja, de külön törvényben óhajtoja Magyarország és Ausztria paritását. A néppárt álláspontja az volt, hogy ily terhetet semmi esetre sem vállal a nép számára. A szabadelvű párt minden terhet meg akart szavazni. A néppárt elérte a maga célját, mert a nép terhének emelését megakadályozta.

A kormány párt katonai programjával foglalkozik tovább. Nagyon kételkedtem mondja. Azt állítja, hogy azt ő a hogy akarja, úgy értelmezheti. Apontyit a kormány párt volt áldozatbáránának nevezi, aki úgy mond január 15-én nem volt képes tovább is tétlenül nézni, hogy az ő feladásaival a pártosság fenntartásával a nemzet követeléseit háttérbe szorították, ki mondotta, hogy ez a katonai program nem egyezik az ő álláspontjával. A Kossuth-pártiakkhoz fordulva azt mondja, hogy ők még a felségjogok dolgaiban is állást foglaltak. Hosszasan foglalkozik a felségjogok ügyével is. Majd Pitreich beszédére tér át,

azt hiszi, hogy Tisza vagy nem tudta megérteni, vagy nem jól olvasta át azt, mert nem lehet, hogy egy magyar miniszterelnök azt mondja arra, hogy az ő nézete szerint nem kifogásolható. Ismétli, hogy itt nem katonai, hanem közjogi kérdések merülnek fel. Azt mondja, hogy Pitreich vétett az 1867. évi XII. t.-c. 11. és 12. §-ai ellen, mert Pitreich azt mondta, hogy nem létezik sem német, sem magyar, sem lengyel, sem cseh hadsereg, hanem igenis van közös hadsereg, már pedig a fentidézett törvények világosan kimondja, hogy a magyar hadsereg az osztrák hadseregnek egy kiegészítő része. Felolvassa ezekre a törvényszakaszokat. (Helyeslés bairól.)

Gabányi Miklós: Ez Pitreichnak Smarn!

Rakovszky István: Pitreich azt mondja, hogyha valaki katoná akar lenni, tudjon németül, mert ez az ő vezényleti nyelve, más vezényleti nyelv nem létezik, nem létezhetik. Pitreich a legfelsőbb köziratban is teljes kibuvót találhat magának. Majd áttér Derschatta képviselőnek a delegációban tett nyilatkozatára. Felolvassa a lapokban közölt beszédet. Kérde Polónyit, hogy most is megelégszik-e ezzel a nyilatkozattal. Majd magyar fordításban olvassa fel Derschatta beszédét s a felségjogokra nézve Derschatta által tett nyilatkozatra felolvassa az 1867. t.-c. 11. §-át, melyben azt találja, hogy abban csakis alkotmányos módon gyakorolható felségjogokról van szó. Szemlélennék nevezni Derschatta beszédét, mert fennálló és szentesített törvényeink ellen szól. Azt mondja, hogy könnyen zárthatná ugyan le a vitát, ha Derschatta beszédére csak azt felelehetné, hogy bennünket tisztán csak a magyar törvények irányítanak, de az osztrák törvényekből is magyar törvényekről van szó, igaz ugyan, hogy a felségjog nem közös, de az is igaz, hogy mi e felségjogokat nem más nép törvénye, hanem a mi törvényeink szerint akarjuk gyakoroltatni, betartatni. A Kossuth-párt hozza fel a 6. is azt mondja, hogy legyen világosság s akkor, a mikor a villamos szelepen tartja kezét és csak rajta függ, hogy legyen világosság, ő vissza nem veszi a kezét semmi ígért, semmi befolyás miatt sem. Őnök azt hiszik, hogy csak ők képezik az ellenzékét, mindent maguknak oktrojálnak (Felkiáltások a szélső bairól: Úgy van! Gyávák!) és most, a mikor a legnagyobb szükség van a harcra, akkor visszalépnek, megfuttatják kötelességük teljesítését. (Helyeslés a szélsőbairól, zúgás a Kossuth-párt-on. Felkiáltások a szélsőbairól: Akkor menjenek át a kormány párt-hoz, gyávák! Nagy zaj. Elnök csenget.)

Molnár Jenő: Az ujoncavaslat ellen szól. Tisza ígéreteivel foglalkozik, amely ígéretet még ma sem teljesítették. Rakovszky szavait idézi, hogy: kézzilágot kérünk: olyan állapotok vannak, amely állapotok arra engednek következtetni, hogy állapotokban ma már semmit sem bízhatunk, hiszen szentesített törvények sem tartatnak be.

TÁRCA.

Poussette.

Itta: Ouida.

Fordította: Kardossné-Szabó Amál.

Poussette egy kis hölgyecske volt. Betöltötte a 7 évet s ha nem is a legutóbbi fajtól származott, de a legjobb érzésű s legkedvesebb kutyácska volt, a mely valaha létezett. Hűségese kebelében igazi nemes szív dobogott. Kicsiny, fúrge és élénk volt. Világos-barna színű selyemfinomságú szőr borította formás kis testét. Nagy fekete szemében életkedv villogott. Vidoran ugrándozott, a komolyságot hírből sem ismerte.

Verést, szidást soha életében nem kapott; a világot csak egy gyönyörűség játszó helynek tekintette. Amennyire viszatudott emlékezni, folyton egy gazdája volt; ki őt folyton dédelgette, habár mások iránt néha haragos is tudott lenni.

Szóval, a játékosok szíve volt övé, melyet az átkos szenvedély beiszapolhat, de — meg nem keményít.

Ha el volt keseredve, könnyen megsértődött. Ilyenkor még ismerősei is félve húzódtak el tőle, mert kitűnő vivő hírében állott.

Poussette iránt mindig barátságos volt; alacsony játékszenvedélytől magrontott lelke mélyen bizonyos gyöngédség és szívódság volt felretérve, melyet egyedül Poussettenek ajándékozott. „Minél jobban ismerem az embert, annál inkább szeretem a kutyát” — szokta volt boros napjaiban mondogatni.

Mint annyian — kik rossz utra tértek — a Poussette gazdája is látott jobb napokat. Gazdagságban születvén, ifjú éveiben minden vágya teljesült; csinos külseje

s kiváló tehetsége, — jelentékeny helyet vihathott volna ki számára a társadalomban. A játék ördöge közbe lépett s az átkos szenvedélybe fult minden jó, mit a természet reá pazarolt. Most, harminckettedik évében — anyagilag is tönkrementve, semmi egyéb, mint — közönséges játékos. Erkölcsei alásüllyedését ő érezte legjobban, melyért maga magát megvetette s ez volt legnagyobb büntetése. Ha ifjúkori barátaival, iskolatársaival Párisban vagy Nizzában a sétányon találkozott; tüntetőleg kikerült, vagy láttalanba vették.... „Lásd Poussette!” — mondá ilyenkor kutyácskájának. „Mi az emberek sörpredéke vagyunk?... Poussette pedig magasra tartva finom orrocskáját, büszkélkedett, mintha az a szó: sörpredék, a legmagasabb királyi kitüntetés lenne.

Ballarec ur, a Poussette gazdája, el akarta hitetni magával, hogy e tüntető lennést semmibe sem veszi, pedig bensejében nagyon epeztette magát miatta. Fájta neki az a tudat, hogy ő is lehetne hozzájuk hasonló s tisztelretreméltó tagja a társadalomnak. Mint 16 éves serdülő ifjú, nemzetőr volt és saját erdőterületén harcolt a poroszk ellen. Hányszor kívánta azóta, bár akkor egy ellenséges golyó járta volna át hősies gyermek-szívét, hogy ott esett volna el s ott halt volna meg saját öreg tölgyfái alatt. Annyi józan esze még mindig maradt, hogy belássa s méltányolja azoknak érdemeit, kik őt oly jogosan lenézték.

Poussette sohasem tudott megbarátkozni a nagyvárosi élettel, halálszűnyhóban született s bebarangolta az egész tengerpartot. Ösmerte őt Monte-Carló croupier-jétől kezdve a Saine Jeani kovácsáig minden ember. Gazdájával együtt évek óta ki nem mozdult Monacóból. Ballarec idejének legnagyobb részét a monte-kárlói kaszinó játékasztalánál töltötte s míg ő a rouge et

noir-ral bajlódott addig Poussette hűségesen és türelmesen várakozott reá a kaszinó parkjának pálmái alatt. Hölgyek és gyermekek próbálták elcsalni őrhelyéről, de sem az édes szavak bizelkedése sem a kalásdarabkák étvágygerjesztő illata nem volt reá hatással. Ő csak várt, várt türelmesen, éltlen, szomján s ha látta lefelé jönni gazdáját a márvány lépcsőn; boldogan futott elébe. Sokszor megtörtént, — ha Ballarec eljárt szótta pénzt s nem volt többje egy franknál, — hogy félrevonultak egy halálszűnyhóba. Poussette e kétségbeesítő helyzetet találta a leggyönyörűségebbnek; itt, mindig együtt lehetett gazdájával s kedvére futkározhatott naphosszat a fővényes parton, vagy sütkérezhetett a meleg napugárban; éjjel átán édesdeden aludt a kemény fapadon, akárcsak egy puha vánkoston.

Ez az önkéntes száműzetés eltartott egy hét, egy hónap, néha neyedéig is, aszerint, amint Ballarec elég pénzhez jutott, hogy a játékot folytathatta.

Száműzetését irodalmi munkálkodásra használta; tudósításoka, cikkeket küldögetett egy párisi lap számára s amint gyűlt a pénz, — úgy támadt fel benne újból a játékszenvedély. Dicséretre legyen mondva, — a végsőig küzdött a játékszenvedély ellen, — de az erősebb vágy mégis győzött s ő visszatért a játékasztalhoz. Poussette megkezdte szokott foglalkozását; órák hosszán, — sokszor éjjel-nappal egyfolytában ült ismét a pálmák alatt; várakozva gazdájára s figyelve annak lépteit; melyeknek erőlyes vagy vontatott járásából következtetett az ő hűségese, szerető kis szíve, — gazdájának jó vagy borús hangulatára. S ha a kedves vonásokat elsötétülve látta, — szomorúan simul barátjához. A baj okát nem tudhatta, csak azt látta és érezte, hogy gazdája szenved.

Ha beült a szerencse, — a mi elég

ritkán történt, — jó sokáig aludtak a nyomorúságos padlászobácskákban; hogy kipihenjék a fáradalmakat.

A szerencse istenasszonya nem egykönnyen hagyja magát megfogni. Már jó magasra hágott a nap s Ballarec még mindig mélyen aludt. Egy fényes napsugár odatűzött a Ballarec fekvőhelyére, melyből Poussette is kivethte a maga részét; két lábra ágaskodva, figyelő állásba helyezkedve, várva, gazdája ébredését.

— Ah! Poussette, ha egy asszonynak szívében élne annyi szeretet s annyi türellem, mint benned! Te sohasem vagy alkalmatlan, sem követelőző — mondá Ballarec midőn felébredt. — De mégis... volt, volt egy asszony egyszer... régen... a ki éppen így viselkedett.

Poussette nem fogta fel a szavak értelmét, de azt biztosra vette, hogy őt dicsérik. Felugrott mellé az ágyra s puha selymes fejcskékjé odadörzsölte a férfi arcához s várta az elmaradhatatlan csókot.

Egy napon Ballarec becsületbeli ügybe keveredett. Valami semmisség kezdődött a szó-szó után annyira elmérgesedett, hogy kihívás lett belőle. Na, éppen jókor jön, — gondola Ballarec. A pénzem kifutja az utazásra és temetésre. A párbaj ézínhelye Belgium határszélén volt megállapítva.

Ballarec biztosra vette halálát; ellenfele a leghiresebb lövő volt Európában. Az élet semmi vonzerővel nem volt előtte. Kívánta a halált. Poussette fog utána szomorkodni egyes egyedül....

Poussette! Mi lesz belőle, ha ő meghal? Ki viseli majd gondját? Ez busította csupán. Hogy fog ez az édes kicsi jószág dobálódni a nagyvilágban segély és szeretet nélkül Kire bizza?... Barátja?... Nincs... Volt kedvese közl talán vállalkozni valaki s megígérné... szóval.... Régi inasa?... Talán elfogadná, — de adandó

alkalommal egy doboz finom szivar, vagy csekélyebbért is, — tud adna rajta. Ösméri őt jól! Hirtelen egy név jutott eszébe Dóra Dechampl egy leány, kit évekkel ezelőtt megcsalt, — elhagyott. Dóra akkor husz éves szép fiatal leány s a párisi zenekademia növendéke volt. Opera énekesnek készült s remek alakja s gyönyörű hangja, — fényes jövőt látszottak ígérni neki.

Akkoriban sokat beszéltek róla, Szerelmi viszonya Ballarec-kal közüdmásu volt, valamint a botrány is, melynek áldozatául esett.... Szerelme miatt lemondott a művészeiről s Ballarec-ért feláldozta nagymenyűt jövőjét. Az önzelen szerelmet egy férfi sem tudja túltáncolni s ez, — sajnos, — elég későn tudta meg Dóra is.

Éppen tíz éve mult, hogy egy könyvelő, léha asszony kedvéért durva kegyetlenséggel szakított a leánnyal; szivtelen közönyvel elhagyva oda dobta bizonytalan sorsának. Az elvakított szerelmes avval szépitgette maga előtt e gyalázatos tettet, hogy a leány visszatért elhagyott pályájához s a művészet megvisszatálla....

A madár sem dalol többé, ha párját veszíti.

Azóta megtudta Ballarec, hogy Dóra kevés örökséghez jutva visszavonult egy tóparti kis városkába: Bourgba. Ott zene és szavalati órákat ad.

Ha utjok nem találkozik, — most Dóra világhírű művész s nem kénytelen lecke órák adásából éldelgelni.

Ballarec lelkét úgy betöltötte a játékszenvedély, hogy azonkivül nem törődött semmivel. Most eszébe jutott a leány. Oda fogja vinni Poussette, a városka közel fekvő Belgium határszéléhez. Epen utjába esik. Szándékának alávalósága eszébe sem jutott. Poussetteről kellett gondoskoni. Ez a gondolat minden mást háttérbe szorított.

Réti Sándor

lérfi ruhakereskedőnél

a tanácsháza alatt

1 lérfi öltöny 4 frttól

1 fiúöltöny 1 frt 50 krtól.

1 lérfi nadrág 1 frttól kezdve

kapható csakis a Tanács alattaház.

Ezután az interpellációk következtek. Kovács Pál a villamos vasut; Gabányi Miklós a póttartalékosok behívása ügyében interpellált, mivel az ülés véget ért.

Városi közgyűlés.

A leszavazott tanács.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, jan. 20.

Az új kommunitás jól működik. Első sorban is népesek a közgyűlések, mert tegnap is szépen megtelt a tanácsház ülésterme. S amellől kimerítően tárgyalnak meg minden: s ha vannak is különböző, helytelen indítványok és vélemények: akad mindig valami magvas is.

A tegnapi közgyűlésre már beérkezett az elnök székbe Béli Ákos gróf főispán is, a ki egy kissé elcsodálkozva tekintett körül, midőn meglátta a népes közgyűlést. Mert az mindig rosszat jelent. Azt t. i., hogy: egy kissé behatottabb fogják tárgyalni a napirendi ügyeket. Ez a vélekedés be is igazolódott a tegnapi közgyűlésen.

Hogy a kezdetnek meg legyen a kellő formája, hát az elnök jelentette, hogy dr. Deák Albert interpellációt; Kanitz Jenő pedig indítványt adott be.

— Jól kezdődik! suttogták a régi törvényhatósági bizottsági tagok; az újak pedig vidáman dörzsölgették a tenyereiket:

— Dolgozzunk! dolgozzunk! mondja egy friss süttöt városatyja.

S dr. Deák Albert elő is adta interpellációját. Az öreg főorvos, dr. Bartha készfőldött egy beszédre, mert dr. Deák interpellációja az ő szakmáját érintette. De felállt a polgármester és megnyugtató választ adott, miközben a tanács tagjai erősen intettek dr. Barthának, hogy ne beszéljen. Interpelláció felett ugyanis nincs vitának helye, csak ha napirendre tűzik. Ez a malor azonban nem történt meg a polgármesteren, legfeljebb később történt egy kis baleset a tanács egy javaslatával. ... De essünk előbb túl még Kanitz Jenő indítványán, a ki azt kérte: írjon fel a város a régi gyorsvonal visszaállításáért. ... Szűzbeszéd volt a Kanitz Jenő, hát nem csoda, ha kiszaladt a száján: Kolozsvár, Erdélyország fővárosa. ...

Több közbeszólás hangzott el és valahol valaki azt dörmögte félhangosan:

— Tanuljon földrajzt! ...

Kanitz erre azt mondja:

— Szívesen veszem ha közbeszólnak, de egy tegyék, hogy halljam és azonnal válaszolhassak rá. ...

A főispán reácsönget:

— Kérem a tárgynál maradni!

De a szónok rendületlenül folytatta:

— Várad Aurélnak pedig azt felelem közbeszólására, hogy először tanulja meg a földrajzt, azután majd elmegyek én is hozzá és meg is fogok neki fizetni. ...

A közgyűlés persze élénk derűtséggel honorálta a frappans választ, az okvetetlenkedő ur pedig csöndesen elhallgatott. ...

Azonkívül a romlott élet kiöltte lelkéből a becsület érzést, — neki mindegy volt, tettét, bárhogy magyarazzák, előtte csak egy cél lebegett: Poussetteről gondoskodni.

Késő délután érkezett meg Bourgha. A befűtött csendes kis városka külső szélén állott a Dóra házacska; a keskeny gyalog ut, mely oda vezetett, tölgy és juhar fával volt szegélyezve. A házacska egy nagy, árnyas virágos kert közepén feküdt, honnan róza és rezeda illatot hozott a szellő az érkező felé.

— Itt jó dolgod lesz, — mondá Bellarec a mellette baktató kutusának. Poussette pedig nem sejtve mi vár rá, — öröm csobolással válaszolt. A kertet a gyalogúttól, fagyal bokor sörény választotta el, melynek közepén a vesszőből font ajtócska kitárva, kifelé nyílt. A nyitott ajtón Poussette kíváncsian futott előre be a kerbe, melyet nyilván, kevéssel előtte esső áztatott. A felelőrsített zöld lombokon, virágkelyheken — még ott csillogtak a kristálytisza eső cseppek. Az ut kanyarulatánál már lehetett látni a házat is. A régi módi épület, — apró kerek ablakkal, — alacsony, — kiálló tetővel, — folyondárral volt befuttatva. A ház előtti kis kiugró rózsabúgást képezett, mely egyúttal a házbejárata is volt. A ház eresze alatt fecskék fészkeltek. Az egész összevéve, oly barátságos megnyugtató képet nyújtott, hogy Bellarecnek egy költemény jutott eszébe:

„Barátságos kék ég terül
A kicsiny háztetőre,
Egy vén fának lombos ága,
Lágyan susog felette.
Harangszó, imára keltő
Száll a légen, csendesen,
Madárka zeng dalát az ágon
Panaszosan, édesen.
Istenem! Mily kíváncsú
Itt az élet, — mily szelíd;
Nem dől vihar a kebelben,
Nem ront, nem öl démon itt. ...
Későre könny hull szeméből,
Szomorúan fúj a szél. ...
Hova lett szép ifjúságod?
Mi lett vele? Szőlő! Beszélj! ...
(Vége köv.)

Az indítványt egyhangul elfogadta a közgyűlés.

S most következett még az igazi csatánál. A rendőrlaktanya ügyében, kölcsönt akart felvenni a város. A város atyák drágának találták a kamatot és erősen ellene voltak a kölcsönnek. A főispán már a kérdést akarta feltenni, mikor Salamon Antal jelentkezett szólásra. De kiállítás hangzottak:

— Mit akar! Ne beszéljen!

S szól az elnök:

— A vita be van zárva!

Salamon durrögva leül és szól:

Ez klotúr! klotúr!

S a kommunitás szépen leszavazta a tanács javaslatát. Salamon most abban a megyőződésben van, ha engedték volna beszélni, nem történt volna meg ez a katasztrófa a tanácsnál, mert így a rendőrlaktanya április 1-én hajlék nélkül marad. A szavazás után kérve-kérte a podesta:

— Engedjék meg, hogy legalább az E. M. K. E. pénztárából vegyünk kölcsönt.

De a közgyűlés hegyetlen volt és nem tett eleget a kérésnek.

Az építési engedélyek szabályrendeleténél Tokaji László kelt a kis emberek védelmére és azt ajánlotta vegyék le a napirendről. Ehhez dr. Haller Károly is hozzájárult, ám dr. Tutsek Sándor más véleményen volt. Ha maliciózusok akarnának lenni: azt mondanok, hajh! választás után vagyunk, majd hat év múlva ismét a kis emberek lesznek a pártfogoltjaink. E közben alaposan leszidta a földzúszásokat is.

Dr. Deák Albert ebből a hangnemből indult ki szintén és a földzúszásokat osztrigoltta. Ez már nem tetszett a főispánnak és valami oly szélét mondott:

— Már Tutsek biz. tag urat is rendre kellett volna utasítanom. De dr. Deák urat istók ucsese rendreutastom.

Ezután Tokaji László állt fel ismét szólásra. Az elnök szigorú pillantást vetett rá:

— Mily cimen kíván szólani?

Tokaji sem jött zavarba:

— Szavaim félremagyarázásáért kérek szót! — Persze most már beszélhetett és kérte is, utasítsák el a szabályrendeletet.

Egy kis pikantériával szolgált különben a szelid Póczy Mihály főmérnök is, a ki nyíltan kimondta, hogy a rendőrség hanyagságáért senkit se lehet beáratni.

S folyt tovább a vita. A szónokok egymásután szólaltak fel, az elnök mind idegesebb lett. S megtörtént az a csoda, hogy verte csöngettyűjével az asztalt, hogy csend is legyen egy kissé. S a szónokok csak úgy fél 7 órára fogtak el, a mikor végre sok-sok módosítással elfogadták a lapunk más helyén közölt szabályrendeletet. ...

A tanácsosokra különben rossz idő járt tegnap. Nyílt színen rendeztek egy kis csetepatét Fekete Nagy Béla és Gajzágó Manó. Egy városi tanácsos és egy főügyész dr. Kecskeméthy István segítségével sietett a szorongatott tanácsosnak, mondván:

— Hadd beszéljen, csak beszéljen. ...

Részletes tudósításunk a következő:

Jelen voltak:

Bizottsági tagok: Benel Ferenc tb. tiszti főügyész, Batagh Péter, dr. Boros György, Böhm Mihály, dr. Deák József, dr. Deák Albert tb. tiszti főügyész, Engel Gábor, Ferencz József, dr. Gidófalvi István, dr. Haller Károly, Havas László, Hevesi József, Katona András, Kanitz Jenő, dr. Kecskeméthy István, Kovács István, Kuskó István, Köntzay Imre, Lósy Béla, dr. Menyhart Gáspár, Nagy Dezős, Nagy János, Nagy Lajos, dr. Papp József, dr. Pisztory Mór, Pál György, Pollák Lajos, Puskás Béla, Reimann Károly, Reményik Károly, Rucska János, Rucska Lajos, Smiel Dávid, Somodi István, dr. Szekula Ákos, dr. Székely Ákos, Székely Mihály, Szilágyi Lajos, Tanács József, Tokaji László, dr. Tutsek Sándor, dr. Várad Aurél, Ifj. Varga Dániel, Zagoni Szabó Mihály.

Tisztségviselők: Szvacsina Géza polgármester, Salamon Antal tanácsos, Vikor Kálmán tanácsos, ár. elnök, Fekete Nagy Béla tanácsos, Tarnai Mór aljegyző (tb. főjegyző), dr. Nemes Ferenc aljegyző, Feder Ottó aljegyző, Gajzágó Manó tiszti főügyész, Polcz Rezső tiszti alügyész, dr. Bartha János főorvos, Póczy Mihály főmérnök, Lakatos Ferenc főszámvevő.

Gróf Béli Ákos főispán az ülést kevéssel 3 óra után megnyitván, jelenti, hogy egy interpelláció és egy indítvány jelentett be a mai ülésre. Ugy az interpellációt, mint az indítványt napirend előtt kell tárgyalni.

Napirend előtt.

Dr. Deák Albert a következő interpellációt intézi a polgármesterhez:

1. Igaz-e, hogy a kolozsvári köztemető Házsongárd felé fog kiterjeszkedni?

2. Milyen stádiumban van a temető továbbfejlesztésének ügye?

3. Tudja-e a polgármester, hogy a temetőnek a Házsongárd felé leendő fejlesztése egész ségi okokból hátrányos, mennyiben az onnan lefolyó talajvíz dezimicifál.

Szvacsina Géza polgármester nyomban megadja a választ az interpellációra. A köztemetőnek a Házsongárd felé leendő kibővítését már 12 évvel ezelőtt elhatározta a

törvényhatósági bizottság. A végrehajtáshoz azonban mégsem fognak addig hozzá, míg az ügyet a törvényhatósági bizottsággal meg egyszer le nem tárgyalatják. Ekkor fontolóra vehetik azt, a mit Deák Albert interpellációjának harmadik pontjában elmond.

Deák Albert megnyugvással vette tudomásul a választ.

Kanitz Jenő indítványa került ezután sorra. Kanitz Jenő azt indítványozza, hogy a két két évvel ezelőtt beszűntetett reggeli gyorsvonalnak május elsejével leendő visszaállítását tárgyában írjanak fel a kereskedelmi miniszterhez. Az indítványt egyhangulag elfogadta a közgyűlés.

Az első leszavaztatás.

Ehringer Lajos tanácsos, jelenti, hogy a helyigminiszter a Magyar-utcai 44 számú teleknek a rendőrlaktanya céljára való megvásárlására hozott közgyűlési határozatot jóváhagyta. Ennélfogva kéri a közgyűlést, hogy a vételár és az átakítás költségei fedezésére szükséges kölcsön felvételére határozzon fel a tanácsot. 67.000 koronára van szükség s ezt a jelzálog és hitelbank 95-05 %-os árfolyamú papírra 48-00 kamat mellett 50 évre hajlandó megadni.

Deák Albert: A kölcsön árfolyamát magának tartja. A felhatalmazást nem adja meg.

Felkiáltások: Nem adjuk meg! Szavazzunk!

Elnök erre felteszi a kérdést.

Salamon a kérdés feltevésé közben szólani akar, de elnök megvonja tőle a szót és elrendeli a szavazást. A szavazás megtörténvén, konstatálja, hogy a tanácsnak nem adatott meg a felhatalmazás a kölcsön felvételére. Így olcsóbb kölcsön után kell nézni.

Hevesvármegye átirata.

Hevesvármegye közönsége feliratot intézett az országgyűléshez, hogy töröljék el a harmadik korosztályból való kielégés előtti növelést tiltó törvényt. Ezt a feliratot megküldötte Kolozsvár városának is pártolás céljából. A szakbizottságok azt javasolják, hogy a feliratot vegyék csak egyszerűen tudomásul. De a törvényhatósági bizottság nemcsak tudomásul veszi, de feliratot is intéz az ügy érdekében az országgyűléshez.

A polgármester jelentése.

Szvacsina Géza polgármester bemutatja jelentését a városi pénztáraknak és az árwapénztárnak 1903. III. negyedévi vizsgálatáról. Tudomásul vették.

Elvetett szabályrendelet.

A tanács szabályrendeletet alkotott a 15 éven aluli gyermekeknek a nyilvános mulatóhelyekről való távoltartása érdekében. A szabályrendelet-tervezet a szakbizottságok sem találták célhozvezetőnek. A közgyűlés így egyszerűen levette napirendről.

Az engedély nélküli építkezések tárgyában alkotott szabályrendelet tárgyalása.

Salamon Antal tanácsos előterjeszti az engedély nélküli építkezések tárgyában alkotott szabályrendelet tervezetét.

Tokaji László: A talánosságban sem fogadja el a javaslatot.

Azt mondják, hogy egész városrészek épültek fel engedély nélkül. Tehát tömeges törvényellenes cselekedetről van szó. Szólok ilyen esetben a törvényben is hajlandó a hibát megkeresni. A mi építési szabályrendeletünk semmiképpen sem felel meg a kisemberek érdekének. Az építési engedély kinyerése nekik nehéz és költséges. A város tulajmag igényeket támaszt a legkisebb emberek építkezéseivel szemben, úgy, hogy szinte kényszerülve vannak a visszaélésekre. Ajánlja, hogy a régi építési szabályrendeletnek folyamatban levő átdolgozása sürgetessék meg s addig a jelen pótlékszabályrendeletet, mely szabályban egy sem alkalmas az állapotok szánására, a közgyűlés vegye le napirendről.

Haller Károly is feleslegesnek tartja egy új építészeti szabályrendelet alkotását. A meglevő építészeti szabályrendelet amúgy is átalakítás alatt van. Az általános revízió majd segíthetnek azokon a bajokon is, miket az előterjesztett 6 paragrafus akar segíteni. Különben is minek új szabályrendeleteket alkotni, mikor e régiéket sem hajtsák végre. Hogy tényleg mennyire nem hajtsák végre, arra esetet mond el. A Fellegvár oldalán egy szindelys fedett építeték engedély nélkül. A Szépiút-Egyetl erről május hóban jelentést tett a rendőrségnek.

A rendőrség erre októberben nagy sietve megkezdte a Szépiút-Egyetlől, hogy melyik utcában és mit építettek engedély nélkül. És az épület ma is ott áll s tulajdonosán nem torlított meg a törvénytelenséget.

Tutsek Sándor: Kéri a törv. bizottságot, hogy a javaslatot fogadják el, mert az régi bajokat van hivatva orvosolni.

Pisztory Mór: A javaslat nem elég garancia arra nézve, hogy a jelenlegi állapotok megszünttetessenek.

Deák Albert: Az új szabályrendelet tulajdonképpen nem az építetők, hanem a tel kuzsora ellen szól; ezért elfogadja.

Tokaji László indítványát fenntartja és kéri a törv. bizottságot, hogy a kis embereknek először a méltányos építést tegyék lehetővé s csak azután hozzanak drákói szigorúságú büntető határozatokat.

Póczy Mihály főmérnök felvilágosíttatásai után Nagy Lajos az eddig engedély nélküli felépített utcák elhanyagását ajánlja, mert ezek nemcsak egészségtelenek, de a bűnnek is fészkek.

Ezután a javaslatot általánosságban elfogadták.

A részleteknél a fogházbüntetésre vonatkozó pontnál volt nagy vita. A vitában részt vettek: Haller Károly, Tutsek Sándor, Menyhart Gáspár, Salamon Antal, Szvacsina Géza, Kecskeméthy István, Gajzágó Manó, Somodi István. Végre is abban álla-

podtak meg, hogy a fogházbüntetés méltányos esetekben, pénzbüntetésre is átváltoztatható.

A többi pontoknál is nagy vita volt, de az eredeti szövegben inkább csak stílárius módosításokat tettek. Felszólaltak: Fekete Nagy Béla, Benel Ferenc, dr. Pisztory Mór, dr. Apáthy István, Szvacsina Géza, dr. Tutsek Sándor, Salamon Antal, dr. Menyhart Gáspár, dr. Kecskeméthy István, dr. Papp József és Köntzay Imre.

Ildomos-e, vagy nem ildomos?

A közigazgatási bizottság ellen.

Mikor a javaslat részleteinek tárgyalásával is készen voltak, Fekete-Nagy Béla tanács indítványozta, hogy az új szabályrendeletben körülírt első fokú fórumtól, a közigazgatási bizottság mellőzésével lehesen felekezni. Indítványát azzal indokolta, hogy a közigazgatási bizottság an mindíg mellétekintetek az irányadók s ha azt tűzik ki felekezési fórumnak, akkor nem érik el az új szabályrendelettel azt, mit elérni akarnak.

Somodi István védelmébe veszi a közig. bizottságot.

Gajzágó Manó: A közigazgatási bizottság ellen egy ilyen támadás a tanács egyik tagja részéről, semmiesetre sem lehet jogosult.

Közbekiáltások: Miért ne lehetne?

Gajzágó Manó: Ha jogosult is de nem ildomos. A tanácsos urnak a közig. bizottság felsőbb fóruma s így bántania nem szabad. Ő különben a támadást visszautasítja.

Kecskeméthy István: Fekete Nagy Béla-nak azért, mert tisztviselő, lehet véleménye. (Ugy van, helyeslés.) És véleményét nemcsak joga, hanem kötelessége is kinyilvánítania. Ha neki úgy tetszik, s ha van oka erre, megkritizálja a közigazgatási bizottságot is.

Gróf Béli Ákos elnök: Elismeri, hogy joga volt Fekete Nagy Béla-nak kritikát mondani a közig. biz. felett, de ezt ő sem tartja ildomos dolognak.

Fekete Nagy Béla: Ő nem a bizottság tagjai ellen szólott. Ha ezt tette volna úgy bocsánatot kér. Ő a rendszer ellen beszélt és ezt fentartja most is.

Igy elévlen intézve az ügy, fellebbezési fórumokat pedig a törvény által kiszabott tartatván meg, az ülés hat óra után véget ért.

A közgyűlést ma folytatják.

Új városi szabályrendelet.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, jan. 20

Kolozsvár városában az utóbbi időben egész városrészeire menő engedély nélküli épületek emeltek. A város mind ez ideig tehetetlen volt az engedély nélküli építkezéssel szemben.

Ezután már az alább közölt szabályrendelet erejénél fogva, melyet a tegnapi törvényhatósági bizottsági ülés elfogadott, módjában lesz az engedély nélküli építkezéseket végleg megszüntetni. — Az új szabályrendeletet egész terjedelmében a következőkben adjuk.

Szabályrendelet az engedély nélküli építkezések tárgyában.

1. §.

Lakásra szánt épületnek írásban kiadott tanácsai engedély nélküli való építése, illetve ilyen építési megkezdése, vagy folytatása kihalás és 1 napról 5 napig terjedhető elzárással büntetendő.

2. §.

A városi főkapitány köteles az engedély nélküli való építést szükség esetében karhatalommal, azonnal megszüntetni, illetőleg megakadályozni és az építő vállalkozó és telektulajdonos költségén és veszéljére az előbbi állapotot helyreállítani és a nettó már felemelt épület lebontatni. A főkapitány ebbeli intézkedésének csak birtokon kívül van helye.

3. §.

Az 1. §-ban meghatározott büntetés alá esik:

I., az építetők;

II., az építő vállalkozók;

III., harmadik személy telektulajdonos tulajdonában levő telekhez való építés esetén: a telektulajdonos.

4. §.

A 2. §-ban említett engedély nélküli való épület lebontásával és a teleknek az előbbi állapotba való visszahelyezésével fölmerült költségeket kötelesek az elmarasztalt egyetemleges kötelezettséggel, 15 nap alatt, közigazgatási végrehajtás terhe mellett, megtéríteni.

5. §.

Az építési szabályrendeletnél az építési engedély kiadására és az építés ellenőrzésére, az építés módjára vonatkozó határozmányai továbbra is érvényben maradnak; ellenben a 87. §-nak a jelen szabályrendelettel ellenkező büntető határozatai a jelen szabályrendelet életbelépítésével hatályon kívül helyeztetnek.

6. §.

Jelen szabályrendelet a kihirdetés után az 1879. 40. t. c. 6. §-a értelmében a kihirdetés után nyomban életbe lép és végrehajtásával a városi főkapitány bízatik meg.

UJDONSÁGOK.

Kolozsvár, jan. 21.

Irigyeimhez.

Írta: Balázs József.

Mennyi hitvány, rossz ember van,
Kik nem fének télem el;

Vad irigység dúl szívükben,
Mért tör lelkem égbe fel?
Hát csak rajta, mérgetőkben
Égyetek meg magatok,
Az én lelkem száll magasba,
Mint szállanak a sasok.

Nem teremtet a jó Isten
Engem úgy, mint titeket,
Azért öntött be szívembe
Költsézetet, ihletet;
Míg ti usztok lenn a porban,
Csak piszok, sár részeke.
Az én lelkem, gondolatom
A felhőkön túl lebeg.

Szívetekben sem terem más,
Csak mi undok, förtelen.
Nem takad föl soha onnan
Magasztos vágy, érzelem;
Míg szívetben, lelken mélyén,
Szép virágok teremnek,
Miket nem ez a föld táplál,
De táplálnak az égek.

Szemetekben vad kajánság,
Soha semmi eszmélet,
Onnan lelket, kutató szem
Ki nem olvas, nem betűz;
Vágyatoknak célja, vége
Mind csak mülk, földiség.
Előttek messze, távol,
Elrejtözve van az ég.

Míg szívetben én ott hordom
Azt, mi örök, végtelen,
A menny egét elterül
Ott lelkemben érzem.
Mitem árt hát, higgyétek meg,
Bár mint törtök ellenem.
A mi véges, Isten árt annak,
A mi örök végtelen

Járjatok hát dúlva-fúlva,
Mint felbőszült állatok;
Az én lelkem meg sem is vet,
Higgyétek csak, szánni fog;
Szánni, hogy mért nem vagytok ti,
Mint kinéztok, emberek? ...
Mért vagytok az élet orrán
Csupán hitvány, rossz legyek? ...

Vidéki előfizetőinket kérjük szíveskedjenek az előfizetési díjakat postafordultával beküldeni, hogy a cím-szalagok nyomtatásánál előforduló zavarok kikerültesselek s az Ujságot megszakítás nélkül tovább küldhesük. Mutatvány számot kívánatra szívesen küld a kiadóhivatal.

— (Az Emke és a kolozsvári Kereskedelmi és Iparkamara.) A kolozsvári Kereskedelmi és Iparkamara úgy látta, hogy eljuttat már addig a világos állapontig, a honnét nyíltan látható az Emke magyar iparpártolásának főgőg kérdése. Ez a nagy nevelék és nagy, nemes intenciókkal alapított, helyes irányban mozogni azonban nem tudó egyesületnek, melynek gyűlésein oly sok zokszó esik a nem magyar iparról, oda veszik a nevét francia, német, osztrák, bajor meg akár a hottentotta iparnak is, valamelyes perc-entekért, melyek igaz, hogy szaporítják az egyet vagyonát, de a melyek révén a magyar publikum elfeledi a magyar ipart és vakon veszi a szent bajor és szent tiróli és egyéb szent külföldi holmit, mert hiszen ezeken rajta van a legelőkelőbb magyar közmívelődési egyesületnek, az Emkének a neve. S hogy ez a játék ferde, s hamis játék, s hogy ezt a lehetetlen játékot így folytatni nem lehet, s hogy ezen a megyőződésen ott áll már egy oly erkölcsi testület is, mint a kolozsvári Kereskedelmi és Iparkamara, erre nézve elegendőnek látjuk szó szerint közölni a kamara főhívhát, melyet a hazai iparpártolás érdekében becsújt az illetékes kereskedői körök s a vásárló közönség elé.

A felhívás így szól:

Az osztrák kereskedelmi minisztérium által kiadott Központi Védjegy Lajstrom 1903. évi 9-ik száma szerint a jembachi Huber Ferencz bajor és tiróli kasza uniós kaszákészítményeire, „Turul”, — az oberreuthi Mayr és Widenhofer kaszagyáros cég kaszatermékeire, „Mátyás királyi arcképe és felirása” továbbá „Rákóczi Ferencz” arcképe és felirása, — a rossleicheni Schrockenfox Pál és Ferencz kaszagyáros cég kaszáira az E. M. K. E. védjegyet lajstromoztatta be. Ezt e körülményt a kolozsvári Kereskedelmi és Iparkamara védjegylajstromozó hivatala oly hozzáadással hozza az illetékes kereskedői körök és a vásárló közönség tudomására, hogy a hazai ipar támogatása iránti eljárásban téved

ben, sokkal inkább rászolgáltunk volna erre mi és épen úgy nem érthető az a közöny, melylyel a kormány városunk iránt e fontos kérdésben viselkedett s a mely közöny és mellőzöttség élénk diskussziót, sőt nem egy helyt határozott fölháborodás tárgyát most Kolozsvár számottevő köreiből.

— (Kéjtudás.) Talán mindenki tudja, hogy ennek a szerencsétlen 68% pótdózs városnak egy pár koronájába belekerült már a rendőrség. Hogy azután még sem áll hivatása magaslatán: azt érezzük mindannyian. De most végre hivatalosan is elismerik. Mert — mint értesülünk — dr. Hadady Endre főkapitány és dr. Eszterházy László főjegyző elindultak tanulmányútra és pedig a célból, hogy megismerkedjenek Arad és Nagyvárad rendőrségeivel. Az ottani tapasztalatokat azután itt fogják értékesíteni. Mi már előre is a boldogságban uszunk, hogy ilyen tanulmányútnak után micsoda magas nívóra kerül a mi rendőrségünk. Az egyszerűen gondolkodó emberek tulajdonképpen azt mondhatják: hogy miért oly későn? Miért most: mikor már azt hiszik, — bár nem tapasztaltuk — hogy a rendőrség újjászervezése be van fejezve. Avagy csak most hozzák majd Aradról és Nagyváradról a város-mentő gondolatokat? S ehhez egy ilyen kéjtudás volt szükséges? Mindenesetre kíváncsiak vagyunk arra, hogy micsoda új eszmék hoznak haza Kolozsvár utcaiban: de már előre is kifejeztük azunk tiltakozásunknak az iránt, hogy esetleg újabb megterhelést jelentene ez a városra. Epen eléggé kerülnek már a városra Hadady ur buszjai; ügyes és helyes vezetés a mostani költségkeretben belül is szép dolgokat produkálhatott volna. Ügyes és helyes vezetés! Ábrándos utópia, ha a mostani állapotokat vesszük zsinórértékű.

— (Mannlicher halála.) Nem, nem baka uraim! Ti csak cipéletek továbbra is a puskát a vállatokon. Hordozzátok mannlicheriteket ezentúl is rendületlenül, mert a ti mannlicheretek él, virul és tökéletesedik, egynémely szobagenerális és az ország pár milliójának kegyelméből. Tehát ki halt meg? Az a jeles lovag, a ki a Mannlicher-fegyvert dicsőítően föltalálta, az a lovag Mannlicher Ferdinand hunyia le örökre szemét Bécsben, az aktív generálisok büszke városában. Meghalt tehát az a férfi, a ki a hadsereg mai fegyverét kezükbe adta, a ki nevét akárhol is szidták a hat és fél kiós puská sebet ejtő, hatalmas sulya alatt, mégis jobban az emlékeztünkbe vésztük, mint némely hőst és némely tudóst. S az ő neve, az ő ismételt-puskája révén meg életlen eljutott a palotáktól a nyomorult oláh viskókig is, a hol a szegény Onuc nagy büszkeséggel meséli a három estendő szép emlékeit, hirdette a szepet s megfellegette a sok főbeveréstől, a miket a domna káplár a Mannlicher puská tusával eszközölt rajta. Igen, ez a Mannlicher lovag is számtalanszor megismételte az örök törvényt: meghalt. De puskája él, él, fényesedik és rendületlenül huzza le továbbra is a baka-fiók vállát, — büszkén hirdetve az eszme halhatatlanságát.

— (Egyetemi hallgatók idezőnlése.) Most már a legkomolyabb körökben és a legkomolyabb hangon is szó esik arról az invázióról, melyet a budapesti egyetem hallgatói rendeznek s a melynek célja: odahagyni a főváros egyetemét s végül: fölkeresni az ország másik tudományos egyetemi városát, Kolozsvárt. A mostani komoly szó azért fakad, mert a budapesti egyetemnek több száz hallgatója vette ki ott, a jelenlegi félvél kezdeten elbocsátási bizonyítványát, hogy Kolozsvárra tuduljanak szigorlatolni. A fővárosi egyetem tanácsa ennek folytán korlátozó intézkedést kér a kultuszminisztertől, ki ez idő szerint foglalkozik is már a szóban forgó ügygel.

Mindenesetre igazatán érdekes jelenség ez az egyetemi hallgatók inváziója. Sokan a mi egyetemünk hozzáférhetősége szempontjából itélnek meg a helyzetet, ez a nézet azonban rövidlátásra és könnyű ítélkezésre vall. Sokkal inkább keresnünk az ok ott, a hová legutóbb Olay Lajos igyekezett benyulni: a budapesti egyetem némely professzorának buktatási szenvedélyén s azon a tojástáncra a mit odaadón a szigorlatozónak járnia kell a sok tanár s a még többfajta tankönyv miatt.

— (Tanárak felolvasó ülése.) Az országos középiskolai tanáregyesület kolozsvári körének III. felolvasó ülése a hó 23-án, szombaton délután 5 órakor lesz az unitárius fogynasimban. Tárgyak: 1. Jegyzőkönyv hitelesítés. 2. Titkár jelentése. 3. Dr. Török István jelentése az egyes. választmány üléseiről (gyakorlati tanárképzés ügye). 4. Dr. Gál Kelemen: Az általános osztályozásról. 5. Az ideges gyermekek érdekében készített emlékirat. 6. B. Eötvös József műveinek kisorsolása. 7. Esetleges indítványok. Vendégeket szívesen látnak. Gyűlés után áldomás a New-York külön szobájában.

— (Az Erdélyrészi Mész-Égyesület) igazgató-választmányja január 23-án szombaton délután 5 órakor, az Erdélyi Gazdasági Egyesületnek petőfi-utcai helyiségében választmányi ülést tart.

— (A kerületi pénztár közgyűlési kiküldötteinek választásáról.) A kolozsvári kerületi betegsegélyező pénztár közgyűlési kiküldötteit új választásnak vetik alá s a célból a választás a hó 31-ik napjára, vasárnapra, reggel 8-tól 11 óráig tűzött ki a városbázis közgyűlési termébe. Választandó hetven alkalmazott és 35 munkaadó. A választás szavazó lapokkal történik.

— (Eljegyzés.) Lászlóczky Mariska kisasszonyt eljegyezte Madari Zoltán, „Karolina” orsz. kórházi gondnoksegéd.

— (A református kollegium diák-bálja.) A kolozsvári ev. ref. kollegium ifjúsága ez éven is rendez „Diák-Bál”-t, mely most is szép sikereknek néz előre. A diák-estélyt február 15-én tartják meg a Vigadó összes termében.

— (Táncestély Désen.) A dési jó-tékony célu négyzet „Erzsébet” leányváraháza javára ez évi február hó 16-án (huszadik kedden) a vármegyeház dísztermében gyermek-mulatsággal egybekötött zárkörű táncestélyt rendez.

— (Alapítvány egy kis fiu emlékére.) Generális Sanyi nevére és emlékére közorámegváltás címén a kolozsvári gyermekmenhelyben teendő alapítványhoz hozzájárultak: Beregszász Klára 10 kor., Tóth Zsigmond 20 kor., Schönberg Miksa 10 kor., dr. Weisz József 5 kor., dr. Szombathelyi Gábor 20 kor., Tussay Gábor 5 kor., összesen 70 korona, mely összeg Lendvay Emil bankigazgató kezéhez folyt be, ki azt rendelkezése helyére juttatta.

— (Életunt ember.) Pata-utca 20. szám alatt egyedül, elhagyatottan élt már évek óta Vajda János szolgabíróági becsüs. Feléje is már évekként elzölt elvált töle s azóta nem volt senkije sem. Vajda Jánost ez az elhagyatottság teljesen életuntá tette. Már rég óta öngyilkossági szándékkal foglalkozott, ez által akarván megszabadulni attól az élettől, melytől már semmi szípet, semmi jó nem remélt. Sőtét tervét a tegnap délután aztán végre is hajtotta. 3 pak gyufa oldatát itta meg, még a délutáni órákban. A házbeliek csak késő este vették észre a dolgot. Mikor a mentők kivonultak, már nem volt eszméleténél a szerencsétlen ember. Az első se-ely nyújtás után a belgyógyászati klinikára szállították be, hol mindjárt gondos ápolásba vették. Életbenmaradásához kevés remény van.

— (Hazai iparpártolás.) A budapesti kávé ipartársulat közlekedőitől tartott választmányi ülésén egyik társulati tag hazafias szellemtől áthatott előterjesztésre elhatározta, hogy az ipartársulat tagjait fölkéri, miszerint: a) azon cikkek-ből, amelyek belföldön termeltek, illetve itt gyártanak, kizárólag hazai termékeket, illetve gyártmányokat vásároljanak; b) azokat a cikkek, amelyek kizárólag külföldről szerezhetők be, vagy közvetlenül a termelőitől, vagy magyar bön, illetve belföldi kereskedőtől vásárolják. Felhívást intézett továbbá a választmány azokhoz a külföldi cégekhez, amelyeknek cikkeit eddig bécsi, illetve osztrák vezérképviselőt közvetítésével jutottak Magyarországra, hogy Budapestben magyarországi vezérképviselőket felállításáról hat hónapon belül gondoskodjanak, máskülönben az ipartársulat az általuk termelt cikkeknek a budapesti kávéházakból való kiküszöbölése iránt fog mozgalmat indítani.

— (Egy halálra ítélt.) A La Rapel című francia lap írja a következőket: Spiridon Nikolajevics Sándor, aki a kieviegyetem hallgatója volt, forradalmi ízlések miatt halálra ítélték és az ítélet végrehajtásáig bebörtönözték. Az elítélt asszonyának öltözve megszökött a börtönből és Romániába került, ahol orosz titkos ügynökök kinyomozták és letartóztatták. Az orosz kormány erre az elítélt kiadását kérte, Románia azonban ezt megtagadta és a magyar határra vitette Spiridon Sándort, aki most Budapesten van, ahol nem esik semmi bántódása, mert a politikai elítéltet a magyar kormány sem adja ki.

— (A bileki katasztrófa.) Szarajevóból jelentik: A bileki katasztrófa ügyében Grünzweig ezredes és vádlottársai ügyében befejezték a főtárgyalást. A katonai perrendtartás szabályai szerint az ügyiratokat a katonai törvényszék elé, onnan pedig a legfelső katonai bíróság elé terjesztik. Ez dönt végérvényesen az ítélet dolgában és az uralkodó akaratnyilvánításának kikérése után az elsőfokú bíróság kihirdeti az ítéletet. Ez a kihirdetés valószínűleg még e hónap végén megtörténik.

— (Árvízveszedelmek.) Nagy veszedelem érte a lipóthyegyi Boka közegyet. A hegyoldalba épült kis tófalva majdnem teljesen elpusztult egy éjszaka alatt a hóolvadás által okozott árvízről. A tél folyamán ugyanis — mint tudósítónk írja — a község feletti erdőrészen erdőirtást végeztek és a levágott fatömböket otthagyták az erdőben, hogy majd a tavaszi olvadás alkalmával, amint ezt mákor is szokták, lecsuszassák a völgybe. A múlt héten beállott hirtelen olvadás azonban lesodorta az ezrekre menő fatömböket s a víz nekivette azokat a falu felől szélén fekvő házaknak, még pedig oly erővel, hogy a fából készült házak recsegye-roppogva zúzódtak össze. Ez a szerencsétlenség még szerencsére esteféle történt, mikor a lakosságnak sikerült elmenekülni az elpusztított házakból és a kevésbé veszedelemes helyen lévő házakba húzódtak. Éjjel azonban újabb veszedelem érte a szegény népet. A nagy fatömeg egyideig felfogta a lefutott vizet, ami azonban később annyira felgyülemlett, hogy átsapott a fatörzsekön és egy fél óra alatt ellepte az egész falut. A víz betöltötte a házakba s a megrémült lakosság a hideg éjben kénytelen volt menekülni a víz által elsodort házak tetejére és a lesodort fatömbökre, melyekből talpukat rögöztöttek. A szerencsétlenség közben több emberélet is pusztult el, de ezek száma még eddig

nem volt megállapítható. A lakosság szarvasmarha-állományát azonban, mely egyedüli jövedelmi forrást képezte a szegény népnek, majdnem teljesen elpusztult.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, csütörtök, 1904. jan. 21-én:

Kuruc Feja Dávid.

Történelmi színmű 4 felvonásban.

Kezdeté 7-kor, vége fél 10 kor.

Holnap pénteken, jan. 22-én.

ARANYVIRÁG.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor:

Csütörtök: Kuruc Feja Dávid. (b. 107 sz.)

Péntek: Aranyvirág. Először, bérlet-szűnet VI. sz.

Szombat: Aranyvirág (b. 108. sz.)

Vasárnap d. u.: Menyecskek.

este: Aranyvirág. (b. 109.)

* Ifjabb Fromont és idősb Risler.

Színházunk, egy látszik, az idősebb francia termékek fölfrisítését vette föl munkatervébe. Tegnap is repriz volt, az ifjabb Fromont és idősb Risler kereskedőház falhasagató történetének fölújítása azok részére, kik gyönyörűségüket lelik meg ezekben a színház-történelmi relikviákban. Mindjárt hozzáteljük, hogy ezek a gyönyörűség-telek vajmi kevesen voltak. Szidoni áru-lására, Fromont kéjenc voltára, Risler vak-ságára és Claire hamis mártírságára kevesen voltak kíváncsiak. Szűrjük le tehát a tiszta következtetést és hagyjuk ott ezeket a hamis alapon épített, hamis és hazug régiségeket, — ott, a honnét most előke-rültek; a színházi könyvtár poros fenekén.

Pedig valóban, hány jeles színész szánta rá komoly fáradozását a tegnapi előadásra is. Estéről estére a színen van és mégis az elmélyedés színtéle művészi vonásoknak mily hatalmas tárházából merít folyton és folyton Szakács Andor, Rislerje öntudatos, határozott művészember produkuma, mely a negyedik felvonás végén nyolcszoros kihívást eredményezett. Vele együtt társult ki a közönség Tó-völgyi Margitot, ki, bár egyéniségéhez sehogysem illik a kacér demimonde szerepe, ujlág is méltó sikerre tudta vinni alakítását. So mla i Artur egy teljesen fölértélt, vagy tán át se nézett szereppel járult elénk, viszont Szegő Endre becsü-lens, őszinte Plánusza, Kassai Károly kissé túlszába vitt Delobelje, Tompa Kálmán bensőséges Ference elismerést érdemelné. Laczkó Aranka, Dezséri Gyula és Th. Csike Böske lendütek még a tegnapi repriz előadásán.

* Színházi hírek. Ma: „Kuruc Feja Dávid”, Fényes Samuán jeles drámája kerül színpadra ismét s ezuttal ujlág Tó-völgyi Margit és Szakács Andor ját-szák a darab főbb szerepeit. — Holnap lesz az „Aranyvirág” bemutatója, melyből ma tartják meg a főpróbát. Az ujdonság szombaton, vasárnap és hétfőn szerepel a műsorban.

* Ismerősről. Molnár Ferenc Józsi-ját holnap mutatja be a szegedi színház vigjáték-személyzete. Hogy erről az egyébként nem oly nagy fontosságu szin-ház előeseményről megemlékezzünk, annak oka: egy kis színházi ismerőstünk. Az ujdonság címszerépet ugyanis vendégeken Pécsi Aranka játsza holnap Szegeden, ki néhány év előtt itt bontogatta szárnyait a kolozsvári színpadon.

* Halmi Margit és Tanai Frigyes.

Ez a két név az életben oly közel áll egymáshoz, — feleséget és férjet jelent. S ez a két név most egy kiváló sikerű művészi esemény ápropójából jut ismét egymás mellé. Egy izgató, modern olasz drámában, az újabb drámairodalom egyik, hol egekig emelt, hol sárba tiprótt alkotásában, a „Lulu”-ban lépett föl együtt a Víg-színház hivatott művészemberektől taposott deszkáin T. Halmi Margit és Tanai Frigyes. A mi kedves, feledhetetlen ismerőstünk a címszerépet játszotta és a fővárosi sajtó csodás egyértelműséggel konstata-lja róla a nagy intelligenciát, fejlett öntudatosságot s az igazi, vérbéli művészetet. A közönség pedig tapsolt és lelkesedett. Mellette a legnagyobb sikernek Tanai Frigyes volt részese a premiérnél. A kitűnő komikus: drámai szerepét is fényes sikerrel játszotta meg s így férj és feleség egy-egy ragyogó szereplés emlékével térhetnek haza otthonukba, hová bizony odaszáll a kolozsváriak örvendő, visszavágyó, üdvözlő tekintete is.

REGÉNY.

Synnőve Solbakken.

Írta: Bjørnstjerne Bjørnson.

Fordította: Jeanette. (42)

— Kivüle alig van valaki, kivel Synnőve beszélgethetne!

— Itt vagyunk mi!

Guttorm feleségére tekintett.

— Nem szabad nagyon szigorúnak lennünk!

Az asszony elhaltatott.

— Nem tiltottam soha el néki az ide-jövetelt — mondá végre.

Guttorm könyvét becsukva, kinézett az ablakon.

— Itt megy Ingrid — mondá.

A mint Karen ezt meghallotta azonnal kisetült. Guttorm sokáig állt elmélázva az ablaknál, azután fel és alá sétálgatott a szobában. Midőn felesége visszajött, megállott.

A förendiház ma délután tartott ülést gróf Csáky Albin elnök-lete mellett. A tisztviselői javaslat-nál gróf Zieby Nándor szólalt fel csupán, az előléptetési rendszert kifogásolva.

Budapest, jan. 20.

A förendiház ma délután tartott ülést gróf Csáky Albin elnök-lete mellett. A tisztviselői javaslat-nál gróf Zieby Nándor szólalt fel csupán, az előléptetési rendszert kifogásolva.

Budapest, jan. 20.

A förendiház ma délután tartott ülést gróf Csáky Albin elnök-lete mellett. A tisztviselői javaslat-nál gróf Zieby Nándor szólalt fel csupán, az előléptetési rendszert kifogásolva.

Budapest, jan. 20.

A förendiház ma délután tartott ülést gróf Csáky Albin elnök-lete mellett. A tisztviselői javaslat-nál gróf Zieby Nándor szólalt fel csupán, az előléptetési rendszert kifogásolva.

Budapest, jan. 20.

A förendiház ma délután tartott ülést gróf Csáky Albin elnök-lete mellett. A tisztviselői javaslat-nál gróf Zieby Nándor szólalt fel csupán, az előléptetési rendszert kifogásolva.

Tisza István felvilágosítása után a javaslatot elfogadták.

A választási reform.

Budapest, jan. 20.

Ma gyűltek össze a belügyminiszteriumban a választási ankétra összehívott politikusok, Tisza István elnökle mellett. Polónyi Géza megköszöni a meghívást és fejtegeti, hogy mit tart első sorban szükségesnek és hangsúlyozza, hogy a hazafias munkásosztály okvetlenül bevonandó a választó jogba.

Nagy Ferenc a községenkénti szavazást tartja most egyelőre leginkább kivethetőnek. Végül kimondották, mivel a reform anyaga még nincs együtt, két hét múlva tartanak újból ülést és arra mindenki lehetőleg kész pro-pozícióval jelenjen meg.

Végül kimondották, mivel a reform anyaga még nincs együtt, két hét múlva tartanak újból ülést és arra mindenki lehetőleg kész pro-pozícióval jelenjen meg.

A lapolcai választás.

Budapest, jan. 20.

Délután 5 órakor a szavazatok aránya a következő:

Makkfalvy Géza 1209.

Pék János 314.

Este Makkfalvyt nagy többséggel megválasztották jelentet-tek ki.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

Budapest, jan. 20.

— Epen úgy van, mint sejtettem — mondá — Synnőve sirdogált, mikor azonban kiléptem lehajolt és valamit keresett fiókjában.

Fejét hosszasan rázva, folytatá Karen: — Bizonny mondom, nem jó, hogy Ingriddel érintkezik.

A vacsora feltálatásához kezdett, közben folyton ki és bejárt. Epen mialatt kűnn volt, lépett be csendesen Synnőve. Szeime vörösek voltak a sirásból.

Mikor apja mellett elhaladt, erősen szem

Közgyűlési meghívó.

A „Mocsvidéki Takarékpénztár Részvény-társulat“ XV. évi rendes közgyűlését,

1904. évi február hó 7-ik napján d. e. 10 órakor fogja megtartani saját helyiségében, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívottak, azon megjegyzéssel, miszerint az alapszabályok 20. §-a értelmében »a közgyűlésen csak azon részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, kinek részvénye a közgyűlést megelőző év utolsó napjáig nevére átiratott és a közgyűlést megelőző nap déli 12 óráig a társulat pénztáránál még le nem járt szelvényeivel együtt letétetett«.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése az 1903-ik üzletéről.
2. A zárszámadások előterjesztése a felügyelő-bizottság jelentésével.
3. A zárszámadások felülvizsgálása, a vagyonmérleg megállapítása, a nyereség felosztása és az osztalék meghatározása.
4. 8 igazgatósági és 5 felügy.-bizottsági tagnak 3 évre leendő megválasztása.
5. Esetleges — kellő időben beadott — indítványok tárgyalása.

VAGYON.

Mérleg-számla 1903. december 31-én.

TEHER.

Készpénz	8965 30	Részvény alaptőke	50000
Vállalk. és költségekben	1102785	Tartalék tőke	9 000
Értékpapirokban	4000	Nyereség alap	20904 10
Folyószámlai követelések	145654 10	Betétek és tőkésített kamatok	912785 53
Intézk. házak	23698 10	Előre fizetett kamatok 1901-re	11770 30
Átmeneti kamatok 1904-re	766 60	Visszeszámított váltók	15049 30
		Fel nem vett osztalék	108
		50000 k. alaptőke 5%-a kamata	2500
		Athozott nyereség	1350
		Nyereség a folyó évben	45961 17
	1285869 10		47311 17
			1285869 10

Veszteség-nyereség számla.

Tőkésített kamatok	41246 17	Nyereség áthozat	1350
Folyó kamatok	4216 25	Kamat jövedelem	113216 53
Visszeszámított kamatok	7261 90	Különböző bevételek	148 6 90
Tőke kamatai	4694 50	Értékpapírok kamatai	240
Előre fizetett kamatok 1904-re	11770 30	Betét könyvdíj	17 20
Tiszti fizetések	6320	Elhelyezett tőke kamata	54 25
Adók	5011 80	Házber jövedelem	933 30
Kezelési költségek	1379	Visszeszám. után előre fizetett kamat	766 60
Tűzbiztosítási díj	52 14	Részvény-átírási díj	4
Épület fenntartási költség	52 80	Befolyt kétes követelések	337 20
Leírás a váltó-tárczából	2095 90	Leírás a nyereség-alapból	2095 90
50000 k. alaptőke 5%-a	2500		
Nyereség	47311 17		
	133821 93		133821 93

Mocs, 1903. december 31-én.

Az igazgatóság.

HOGY EGÉSZSÉGÜNKET ÓVJUK, IGYUNK

K-IMPÉR

„RÉPÁTI“

BÁTHORI-FORRAS
ÉGVÉNYES
GYÓGY-SAVANYÚVÍZET

M. kir. Belsőügyminis. rendelet
5991/VIII. 1890. évi ad.

Ízléses

könyvnyomdai munkákat legolcsóbb árban készíti GOMBOS FERENC nyomdája.

A városi és vidéki Nagyközönség szíves figyelmébe.

Bronztárgyak, Dohányzó és írókészletek, Képek, Nippek és Disztárgyak.

Valódi angol és francia Illatszerek, Kölnivizek, Toilett és gyógy-szappanok. Fog, Köröm, Haj és Ruhakefék.

Schuster Emil

Kolozsvár, Mátyás király-tér. (Gróf Riedey-palota.)

Telefon: 183.

Leghíresebb gyártmányu serfés és golyós Vadászfegyverek Revolverek. Töltény-hüvelyek és Revolver-töltények. Vadászczipók és Csizmák, Halinák, Gummi Vadászcizmák és Czipók, Amerikai Sár-czipók urak, nők és gyermekek részére.

Valódi dániai iramszarvas szörme vagy flanell béléssel. Bőrnadrágok, Mellények és Sapkák. - Vízhatlan Coden Felöltők, Kabátok és Sapkák, Kötött, szőr, Glace, szarvasbőr és valódi angol Keztyűk. Teljesen veszélytelen villamos zseb és olvasó lámpák, külön tetelnek.

Valamint több itt fel nem sorolható cikkek állandó nagy választékban.

2013 170-360

A kisbirtokosok által

sajátkezűleg, a legnagyobb gondtal, angolnyelven és ráadásul eljárással készített, kitűnő minőségű, vagyonilag szavatolt fajliszt, 1-sőrendű miniszteri szokványrendeletnek minden tekintetben megfelelő

szőlőlugasnak is kiválóan alkalmas csemege és borsajú szőlőtőltások a tapasztalatok során fajtisztának, a legjobbaknak és legmegbízhatóbbnak bizonyultak! — Minden nagyhangon hirdető, gyárilag fűlesztett, reklámozott, előhajtásos töltést messze felülmúl! — Chasselas muskotály és más legkiválóbb csemegefajtából összeválogatott

1-sőrendű lugas-gyűjtemény ára:

(melyeknek megeredéseért és jóságáért felelősség vállalatik)

1. Kis összeállítás 15 drb. 5 kor.
2. Nagy összeállítás 30 drb. 10 kor.

a) Borfajok:

Amerikai riparia portó is a nagyon olcsó gyökere, fűs és zöld olványok ára tavaszi szállításhoz:

Ezer drb. 200 k.

Száz drb. 22 k.

Tíz drb. 2 k 50f.

b) Csemegefajok:

Árak tavaszi szállításhoz

Ezer drb. 220-240 k.

Száz drb. 25-30 k.

Tíz drb. 3-5 k.

Hazai szőlőfajok! Filloxeramentes!

3002 3-4 Szőlőkirály. (Delaware.)

A kötött talajon egyedül használható olyan rendkívül korai directtermő, melynek 25-26%-os cukor és szokatlanul nagy szeszartalmu bora igen jó, hasonló a szomorodni másához és a maderához. Silányabb kerti vagy homoki borok feljavítására. Gyengébb évből termések házastására nem lehet eléggé ajánlani. A Delaware francia szőlőtől 17 évvel ezelőtt közvetlenül az érmellékre portált ezen perenosporának ellentálló szőlőfaj termi manapság hazánkban a legjobb és legerősebb bort s méltán nevezhetjük a **borok királyának**. A jövő szőlőszet kincse. Mindent megterem, egy a homokon, mint a kötött agyagos, meszes, kovas, palás és nyirkos talajokban. Ezen beoltás nélkül termő, biztosan jól megfordított, rendkívül (tartós szívós zöldhajtása 1-20 hideget is kibíró) korán érő csemegefaj, felhozott előnyeivel fogva megérdemli hogy kertjeinkben, barázdákban, keletek és hazánk fala mellett s minden egyébre nem használható helyeken mint **szőlő-lugas tenyésztessék!**

100 darabból álló lugas-gyűjtemény csomagolva és postán feladva csak 10 korona.

Borkirály! Mintabór 2 korona. (Delaware!)

Riparia portális telepek! * N g mennyiségű riparia eladási

Tisztán kezelt valódi érmelléki fajborok!

Palacszkokban, úgy mint hordókban, kisényben és nagyban a legutányosabb beszerzéshez s kívánatra választékilag ellenében bővebb felvilágosítást, vagy 1 korona utánvélettel mintabór küld:

Jáz érmelléki Szőlőszeti és Borászati Szakközlöny

mint Országos Hirdetési Kalauz

SZÉKELYHID — (BIHARMEGYE).

Joánovics Festvérek

(ezelőtt KATÓ J.)

2731 33-50

Fényképészek!

Mátyás király-tér 32

Telefon szám: 150.

Specialisták gyermek-felvételekben!

Elsőrendű műterem, készít platin és fényes képeken kívül:

nagyításokat, aquarelleket, olajfestményeket

meglevő kis képek után.

Öltözők a nagyérdemű közönség rendelkezésére állanak.

A téli hónapokban a műterem minden helyisége fűtve van.

Valódi Erdélyi hegyaljai

Tisztán kezelt borok!

2082 57-104

A borfogyasztó közönséget, kirándulókat, mulatság rendező bizottságokat tisztelettel értesítem, hogy kedvező bevásárlások folytán beszerzett, úgy mint **saját termésű valódi hazai borok**, Erdélynek leghíresebb borvidékéről, mely borok szakértők által rég egy rangban a híres Tokajival osztályozva vannak, a legmesszebbmenő felelősség és **legetőnyösebb árak mellett**, a következőképen eladásra bocsátom.

Zárt palacszkokban literenként:

Erdélyi hegyaljai krakkói asztali bor I. oszt.	— K 84 f
" " " " " II. " "	— K 72 f
" " " " " III. " "	— K 60 f
" " " " " pécsejnye bor	— K 10 f

Zárt 7 deciliteres palacszkokban:

Erdélyi hegyaljai som	— K 90 f
" " " " " risling	— K 90 f
" " " " " muskotály	— K 20 f
Valódi egri bikavér	— K 20 f
" " " " " piros bor, literenként	— K 84 f

Ezen árak mellett a fogyasztási adó már ki van fizetve! Ezen árak bárhova hazaszállítva készpénzfizetés mellett értendők. — Üvegek 15 napra kölcsönkép adatnak.

Telefonon megrendelhető és minden időtájban hazaszállítatik!

Borüzletem szoliditására személyes meggyőződésért kérv, maradtam tisztelettel

Ötvös Danielné,

Telefonszám 511.

KOLOZSVÁRT, Óvár, Bocskay-utca 1. szám,

(Mátyás király születési háza szomszédságában).

Hirdetések

a legolcsóbb árban vétetnek föl Gombos Ferenc „Lyceum“ könyvnyomdájában Kolozsvárt, Egyetem-utca 7-ik szám alatt.